

τασκευάζων κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀκύρως τε
εἶναι τοῦ Γίοῦ, καὶ τοῦ Πνεύματος τὴν οὐ-
σίαν, καὶ κάτω.

*Ἐξέτασις τοῦ τῆς ὑποταγῆς σημαίνομένου,
καθ' ὃ λέγει ὑποτετάχθαι τῇ τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Γίου οὐσίᾳ τὴν τοῦ Πνεύματος φύ-
σιν, ἐν ᾧ κατεσκευάσθη, διτι συντάσσεται
τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον Πατρὶ καὶ Γίῷ, οὐχ
ὑποτάσσεται.*

³Ἐξέτασις τῶν ἐνεργειῶν, τίνες κατὰ τὴν φύσιν εἰσὶν, ἀς ἔπειται οὗτος λέγει τῇ τοῦ Πατρὸς καὶ τῷ Γεννητών οὐσίᾳ.

“Οτι ού κατὰ λόγον ποιεῖ εἰς πλῆθος οὐ-
σιῶν τὸ δόγμα διαφερεῖτων, οὐδεμίαν ἀπό-
δειξιν τοῦ ταῦτα οὕτως ἔχειν παρεχόμενος.

“Οτι ἀπλῆν λέγων τὴν θείαν οὐσίαν, μέχρις
ἐνδύματος συγχωρεῖ τὴν ἀπλότητα.

"Οτι κακῶς ποιεῖ τῆς τοῦ Μονογενοῦς ὑπάρχειας ἐνέργειάν τινα προεπινοῶν, ἀπεργαστικὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ ὑποστάσεως.

“Οτι χαλεπωτέρα της Ιουδαικής πλάνης
η τούτων βλασφημία.

“Οτι οὐ χρή τὸ μεῖζον καὶ τὸ ἔλαττον ἐπὶ τῆς θείας οὐσίας δογματίζειν, ἐνῷ καὶ ἔκθεσις τεχνικὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων.

"Οτι ουκ ἀμάρτυρος ἐστιν η τῆς πίστεως διδασκαλία ταῖς γραφικαῖς μαρτυρίαις η- σφαλισμένη.

"Οτι ματαιολογει, μεγέθη και διαφοράς ἔργων και ἐνεργειῶν ἐν τοῖς δόγμασι τῆς εὐσεβείας τεχνολογῶν.

“Οτι διαστηματικὸν νόημα τοῦ Υἱοῦ τὸν Πατέρα κατασκευάζων, ἀναγκασθήσεται μηδὲ τὸν Πατέρα ἀναργον λέγειν.

"Οτι ουχ ἀρμοσει καὶ τῇ κτίσει τὸ τοιοῦτον θεώρημα, δὲ ἐπὶ τοῦ γίου καὶ τοῦ Πατρὸς ἔξητάσθη, διπερ ἐκεῖνοι βιάζονται, ἀλλὰ γένη τὸν μὲν γίδων ἴδιας σὺν τῷ Πατρὶ θεωρεῖσθαι, τὴν δὲ κτίσιν ἀπό τινος ὥρισμένου τὴν ἀρχὴν ἐγγιγνέναι ὄμολογενίν.

"Οτι μάτην ὑπέλαβε τὰς αὐτὰς ἐνεργείας τὰ αὐτὰ ἔργα ποιεῖν, καὶ τὴν παραλλαγὴν τῶν ἔργων παρηλλαγμένας τὰς ἐνεργείας ἐνδείχνωσθαι.

ΟΤΙ ΜΑΤΗΝ ΉΠΕΛΑΘΕΝ ΑΠΑΡΔΗΣΤΟΝ ΕΙΡΜΩΝ
ΕΝ Τῇ Τῷ Φύσεων ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΥΝΑΤΗΙ ΣΥ-
ΣΤῆΝΑΙ

χθ'. Οτι μάτην ωήθη τὴν ἐν ταῖς ἐνεργείαις ἀμφιβολίαν διαλύειν ἐκ τῶν οὐσιῶν, καὶ τὰ ἔμπαλιν.

λ'. "Οτι ούδεις ἔστι λόγος θεϊκὸς ὁ τὰ τοιαῦτα ζητείν κελεύων, ἐνῷ κατεσκευάσθη καὶ τὸ μάταιον τῆς ἐν τούτοις φιλοσοφίας.

λα'. "Οτι ικανή ἐστιν εἰς γνῶσιν τῆς κατὰ τὴν
οὐσίαν ταῦτότητος ή διὰ τῆς προνοίας κα-
ταγόνης.

λθ'. Ὅτι ἀδιανόητος ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰπόντος
ἀκολουθεῖν τὸν τρόπον τῆς γεννήσεως τῷ
τεφύῳ τῆς δύμοιότυτος.

λγ'. "Οτι μάτην ἀπεργήνατο τῇ φυσικῇ τοῦ γεν-
γῶντος ἀξίᾳ διαδείκνυσθαι τὸν τῆς γεν-
γίσεως τρόπου.

λδ'. Μνήμη τῶν ἐπὶ διαβολῆς τοῦ ἔμουσιον παρ' αὐτοῦ ῥηθέντων, καὶ πρὸς τὰ εἰρημένα μάζη.

λε'. Κατασκευὴ τοῦ πρὸς Μανιγχαῖσμὸν ῥέπειν τὰ
δόγματα τῶν Ἀνουμάνων.

λσ'. Μνήμη πάλιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δόγματος ἐν ταχαδούι.

λζ'. Συνηγορία τῶν παρὰ τοῦ μακαρίου Βασιλείου ἡριθέντων, παρὰ τούτου δὲ διαβαλλομένων, ἐν οἷς φησιν ὁ ἡμέτερος, τὴν Πατρὸς προσηγορίαν καὶ τὴν τοῦ ἀγεννήτου δύνασθαι τὴν αὐτὴν σημαίνειν διάνοιαν.

λη'. Μάχη πρὸς τοὺς σοφισματώδεις αὐτοῦ συλλογισμοὺς διὶ ἐπιχειρημάτων πλειόνων.

λθ'. Ἀπόκρισις πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον παρ' αὐτοῦ ἐρώτημα, εἰ δὲ οὐ γεννᾶται.

μ'. Οτι ψυχρῶς συστῆναι ἔαυτῷ ἐπειχείρησεν,
ἔλεγχθεὶς παρὰ τοῦ μακαρίου Βασιλείου.

μα'. "Οτι τὸ ἐπακολουθοῦν οὐ ταῦτόν ἔστιν
ἔκεινῳ, ὃ ἐπηκολούθει.

μβ'. Έρμηνεία τῆς τοῦ ἀγεννήτου σημασίας, κατ τοῦ ἀιδίου θεωρία.

Κατὰ Εὐγονίου Λόγος Β'. κεφ. 1ε'. 464—572.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΛΟΓΟΥ

α'. Ο δεύτερος λόγος τὴν σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ
Δόγου, καὶ τὴν δοθεῖσαν παρὰ Κυρίου τοῖς
μαθηταῖς πίστιν ἐκδιδάσκει, καὶ τοὺς ταύ-
ταν ἀνατρέποντας αἱρετικοὺς, καὶ ἔτερα